

MÄČNIKURD

KOLMESTEISTKÜMNES KORD : VEEBRUAR 2018

Suur tunnustus meie Annelile!

Sel kolmapäeval andis Eesti president Kersti Kaljulaid Narvas meie lauluõpetajale Anneli Aknale suurte teenete eest meie laste õpetamisel üle Valgetähe V klassi teenetemärgi. Anneli sai autasu Eesti Vabariigi 100. juubeli puhul.

„Lauluõpetaja, koorijuht ja kultuuri-korraldaja Anneli Aken hoiab ja edendab Eesti laulukultuuri väliseesti kogukondades Euroopas: korraldab Euroopa Eestlaste Koori tööd ning juhib mudilaste, laste ja noorte lauluringe Belgias ja Luksemburgis. On üks dirigentidest, kes viis Euroopa Eesti Mudilaskoori 60, Euroopa Eesti Lastekoori 40 ja Euroopa Eesti Noortekoori 30 lauljaga 2017. aasta juulis toimunud XII noorte laulupeole „Mina jään“,“ kirjutas Eesti presidendi kantsleli Annelile teenetemärgi määramise puhul.

Anneli reageeris kõrgele tunnustusele talle omaselt emotsionaalselt.

„Olen üliüllatunud. Täna Eesti Vabariigi Presidendi Kersti Kaljulaidi auväärse riikliku tunnustuse eest. Tuhhat tänu kõigile, kellega eestlust hoida on olnud puhas rõõm!

Margit Liivo, Gea Mägi – teie olete esimeses järjekorras ja igavesti „süüdi“, et laululill kasvama hakkas ning et see aed on saanud nii korralikult väetatud.

Ehtel Kuldvere-Vent, kaasdirigent alates suvest 2010, ilma sinuta ei oleks seitsmes Euroopa riigis elavad eesti lapsed nüüd juba kolmele laulupeole jõudnud, olgu su pilk ikka sama „hull“ ja koorijuhi käsi kindel.

Mare Rahkema ja Kalev Lindal – tänu teile on juba üle kümne aasta olemas nii imeline segakoor nagu Euroopa Eestlaste Koor, kus võib lauljana alustades sattuda kulisside taha suuri asju liigutama.

Liina Teras ja Mari-Liis Kivioja – mu parem ja vasak käsi (või vastu-

pidi) mudilaste, laste ja noortekooriga toimetamisel.

Andres Ammas ja kallid õde Ilona Aasvere–embused! Unistus, et kolmandal laulupeol on mudilastest ja lastest kasvanud noortekoor, saigi teie abiga teoks!

Kai Tarmula – tänu sinule liigume täiesti vabalt.

Tuuli Solom, abidirigent – parim paikäsi kõikide euroopa eesti (mudi) laste pea peal.

Mairis Minka – mu päike ka pilvisel päeval.

Elo Tammsalu-Schmitz ja Aita Sibul – super kontsertmeistrid.

Kaire van der Toorn-Guthan – tänu sulle on me lipud kõrgel.

Aitäh teile, Luksemburgi Eesti Selts, Luksemburgi Eesti Kool, Eesti Kool Belgias, Eesti Selts Belgias, Strasbourgi Eesti Kool!

Musi, mu kallid Meloodilised Toridid ja tantsukaaslased!

Aitäh kõikidele lastevanematele, kes te olete hoolitsenud laagrites laste eest öösel ja päeval, samuti neile, kes jaksavad regulaarselt oma lapsi laulutundidesse sõidutada, olgu siis kõrvalkülalt või kaugelt Pariisist!

Eha Salla – sinuga koos saab liigutada Annamäel mägesid (loe: korraldada Eesti kultuuripäevi Bonnisis) ja ma võin sulle alati üle mägede ja läbi pimedada öö vastu sõita!

Ma vist ei jõua kõiki nimeliselt tänada... Aitäh, sugulased ja kõik sõbrad!

Erilise soojusega mõtlen neile, kes mind ikka kallid Haapsalus ootavad – olgu siis aastaringelt või igal suvel.“

Anneli Aken 21. veebruaril Narvas pärast presidendi teenetemärgi kättesaamist.

Foto: Arno Mikkor / Presidendi Kantsleli

100 sõna Eestile

Luksemburgi Eesti kooli vanemad lapsed kirjutasid Eesti Vabariigi sünnipäevaks, miks nad peavad Eestit oma kodumaaks.

Armas Eesti!

Sa oled mulle kallis. Sa oled väga ilus. Ma näen Sind väga harva, aga Sa oled mul kogu aeg südames.

Sa oled väga roheline maa. Mulle väga meeldib Eestis olla, sest seal saab õues möllata ja mängida.

Mulle väga meeldib Eesti lipp. Ma olen eestlane, aga elan Luksemburgis. Ma käin Eestis ainult suvel ja talvel. Talvel saab Eestis suusatada, kelgutada ja uisutada. Suvel saab pargis käia ja tõukerattaga sõita. Suvel on Eestis lahedam, sest maal saab korvpalli mängida ja joosta.

Ma igatsen veel ka verivorsti ja pohlamoosi. Samuti meeldib mulle Selveri pastet.

Horret Stig (8 a)

Tere, Eesti!

Ma olen Sinust kaugel, aga Sa oled mul südames. Palju õnne sünnipäevaks! Nüüd Sa oled 100aastane!

Ma tulen suvel Eestisse, minu vanaisa ja vanaema elavad Saaremaal. Ma tulen ka talvel, aga Saaremaal ei olnud sel aastal üldse lund. Kuid ma olin ikka rõõmus.

Mulle meeldib jooksmine. Mulle meeldib minna Eestisse.

Nüüd Sa oled nii vana – 100aastane! Veel vanem kui minu vanaema Tedi. Aga Sina ei saa mitte kunagi surma, see on nii äge!

Minu ema oskab teha kaisukaid ja ta tegi minu õele ühe Lotte ja mulle ühe kassi.

Ma ei ela Eestis, vaid Luksemburgis.

Arthur (9 a)

Armas Eesti!

Igatsen Sind väga, oled ikka mul südames.

Oled väga armas. Eestis on mul suur pere. Mu pere juures on väga tore ja mu isamaal ka.

Minu kodu on Luksemburgis ja mu ema on eestlane.

Sa oled kõige armsam mul ja ma ei unusta sind kunagi.

Mulle meeldib Eestis käia.

Ükskõik, mis juhtub, mu kallid Eestimaa hoiab kokku ja on kõige parem.

Eestil on väga head traditsioonid ja ma soovin talle palju õnne sünnipäevaks!

Sul on väga ilus lipp. Eesti on kõige tugevam ja me tegime Luksemburgi Eesti kooli!

Henry (9 a)

Järgneb lk 4-5

„Luban, et ei unusta eesti keelt ja armastan sind igavesti, Eesti!“

Mida ma kingiksin Eestile sünnipäevaks? Sellisele küsimusele vastasid Luxembourg'i I Euroopa Kooli ja Brüsseli IV Euroopa Kooli eesti klasside 11-18-aastased õpilased oma loovtöödes ja kirjandites eesti keele ja kirjanduse tundide raames. „Õpilaste kirjutised on ääretult omanäolised ning tulvil säravaid ning heide mõtteid seoses Eesti suure juubeliga,“ rääkisid ajalehele Mõnikord noorte eestlaste mõtetest valiku teinud õpetajad Tiina ja Alo Malt. Mõnikord tänab väga meie õpetajaid noorte mõtete jagamise eest!

Nora Amaka Kpalobi, 11-aastane, Luxembourg'i I Euroopa Kool

24. veebruaril 2018. aastal saab Eesti 100-aastaseks. See on kõikide eestlaste ja Eesti sõprade jaoks suur pidupäev ning seda tähistatakse mitmel pool maailmas. Ma kingiks Eestile lubaduse, et ma ei unusta eesti keelt, õpin seda alati hooliga ja hoiian selle ilu. Eesti juubeliaastal võtan endale kohustuse õppida selgeks 100 uut eesti taime nimetust. Nii arendan enda keeleoskust ning aitan eesti keelt püsima jääda. Ma loodan, et meie keel peab veel kaua vastu ega sure kunagi välja. Loodetavasti mu kingitus meeldib Eestile! Palju õnne!

Mattias Kivastik, 12-aastane, Luxembourg'i I Euroopa Kool

Ma kingiksin Eestile iga päev ühe heateo, et tähistada Eesti sünnipäeva. Minu heategu tähendaks seda, et ma

aitaks teisi inimesi. Ma kirjutan enda jaoks meeldetuletuse paberi peale ja hoiian seda nähtaval kohal. Ma arvan, et see oleks hea kingitus, sest kui kõik eestlased teeksid iga päev teistele midagi head, siis oleks terve Eesti elu parem.

Hedi Loore Puusepp, 12-aastane, Luxembourg'i I Euroopa Kool

Mina kingiksin Eestile sünnipäevaks lubaduse Eestit igavesti armastada. Ma luban, et käin alati igal võimalusel Eestis ning ei unusta Eesti kaunist mere, magusate kookide söömist, armsate hobustega ratsutamist ja ahvatlevate verivorstide söömist! Palju õnne Eestile!

Oliver Wood, 11-aastane, Luxembourg'i I Euroopa Kool

Ma korraldaksin Eesti sünnipäeva puhul Tartus ühe peo. Ma kutsuksin

peole kõik sõbrad ja isegi presidenti. Kõik koos me laulaksime laule, sööksime eesti toite ja tantsiksime eesti tantsu. Me küpsime kooki ja läheksime välja. Ma soovin Eesti riigile jätkuvat vabadust ja edu! Palju õnne sünnipäevaks!

Mia-Mari Miller, 12-aastane, Luxembourg'i I Euroopa Kool

Eesti Vabariigi 100. sünnipäeva puhul loeksin oma kooli väiksematele eesti õpilastele ette toredaid eesti muinasjutte. Ma arvan, et oleks tore, kui välismaal õppivad eestlased tunneksid hästi meie rahvaloomingut. Mulle meeldib väga lugeda ja ma soovin, et kõik eesti lapsed saaksid osa meie kultuuripärandist.

Mirte Kurm, 12-aastane, Luxembourg'i I Euroopa Kool

Kui ma saaksin Eesti Vabariigile kingida ükskõik mida, siis ma sooviksin, et kõik inimesed oleksid lahked nii üksteise kui ka loomade ja looduse vastu. Ma sooviksin ka seda, et Eestis ei tuleks kunagi sõda ja Eesti riigi vabadus jätkuks tuhandeid aastaid. Ma kingiksin Eestile ka ilusat ilma.

Maya Paal, 11-aastane, Luxembourg'i I Euroopa Kool

Eesti Vabariik on mulle väga kallis! Ma olen õnnelik, et sündisin eestlasena, see on väga uhke tunne. Ma loodan, et kogu eesti rahvas tunneb samamoodi. Ma soovin Eesti Vabariigile kingida palju hoolivust ja armastust üksteise vastu. Eesti lastele tahaksin kingida vajalikke ravimeid, et kõik haiged lapsed saaksid rasketest haigustest terveks. Eestimaale kingiksin ilusat loodust, et jätkuks looduskaitsena ja et prahti ei hävitaks meie kauneid metsi. Palju õnne!

Henri Pariis, 12-aastane, Luxembourg'i I Euroopa Kool

Eesti saab varsti saja-aastaseks, selle üle võib olla uhke. Meie riigi ajaloos on olnud palju kannatusi. Ma tahaksin Eestile kingida rohkem looduskaitset ja lootust, et salaküttimine ja looduse hävitamine väheneks. Ma olen õnnelik, et Eesti riik saab 100-aastaseks. Palju õnne, Eesti!

Josep Levertand, 12-aastane, Luxembourg'i I Euroopa Kool

Eesti saab varsti 100-aastaseks ja tore oleks talle midagi kingida. Üheks kingituseks võiks näiteks olla hiiglaslik kook, millel on sinimustvalge kreem ja kookil oleks sada küünalt. Teine kingitus võiks olla suur-suur peolaud, kus sada erinevat eesti toitu. Kõik eestlased oleksid ühisele peole kutsutud!

Mihkel Villenthal, 13-aastane, Luxembourg'i I Euroopa Kool

Ma kingiksin Eestile kinkida, mida süda ihaldab, siis kingiksin meie kodumaale igavest päikesepaistet. Sünnipäevalaule paneksin suure kooigi, mida kõik inimesed saaksid süüa ning joogiks oleks suur hunnik Limpa limonaadi. Eesti rahvale kingiksin head tuju ja rõõmu.

Katrina VeliDka, 14-aastane, Luxembourg'i I Euroopa Kool

24. veebruaril saab Eesti Vabariik saja-aastaseks ja seda tähistatakse nii Eestis kui ka välismaal. Juubeli puhul ma sooviksin Eestile kingida tervist, rõõmu ja et kõigil lähaks hästi. Pidupäeval kingiksin igale eestlasele tordi, et Eesti sünnipäeva pidulikult ja magusalt tähistada. Ma soovin, et Eesti saaks edukamaks ja tugevamaks. Ma kingiksin ka palju lumiseid talvi ning sooje suvepäevi.

Tim Vunder, 12-aastane, Luxembourg'i I Euroopa Kool

Eesti saab varsti 100-aastaseks, see on tähtis sünnipäev. Kui Eesti oleks inimene, siis ma kingiksin talle ühe suure plakati, kus oleks kõikide eestlaste pildid ja teeksin ühe suure peo, kus oleks suur kook ja sada küünalt. Kõik eestlased oleksid ühisele peole kutsutud!

Hans Aris Loik, 13-aastane, Luxembourg'i I Euroopa Kool

Ma kingiksin Eestile kinkida, mida süda ihaldab, siis kingiksin meie kodumaale igavest päikesepaistet. Sünnipäevalaule paneksin suure kooigi, mida kõik inimesed saaksid süüa ning joogiks oleks suur hunnik Limpa limonaadi. Eesti rahvale kingiksin head tuju ja rõõmu.

Hans Aris Loik, 13-aastane, Luxembourg'i I Euroopa Kool

Ma ei oska midagi kindlat Eestile kinkida, sellepärast et Eesti on minu meelest juba perfektn. Ma loodan, et minu kodumaa liigub aina paremuse poole. Ma soovin, et loodust kaitsetakse. Eesti ei saa võibolla kunagi maailma parimaks riigiks, aga sellegipoolest on see alati selleks koht, kus ma sündisin ja mis on mulle tähtis. Tunnan ennast Eestis alati rahulikult ja rõõmsalt, olgu ilm halb või hea, olgu suvi või talv. Asjad, mis võibolla ei ole kõige toredamad, teevad ka Eestit Eesti. Eesti ei vaja kingitust, vaid häid mõtteid. Ma soovin lihtsalt, et eesti inimesed ja Eesti säiliks, et eestlased jääksid eestlasteks jaetminukoduma elaks kuu.

Eva Maria Maiquez Seitam, 13-aastane, Luxembourg'i I Euroopa Kool

Eesti saab 24. veebruaril 2018. aastal saja-aastaseks. See on väga tähtis pidupäev ja kõik võiksid omalt poolt Eestile midagi sünnipäevaks kingida. Meie, eestlased, kes elame Luksemburgis, ja üldse kõik eestlased, kes elavad välismaal ja räägivad eesti keelt, oleme teinud Eestile juba väga suure kingituse. Me nimelt räägime eesti keelt ja hoiame eesti kultuuri välismaal. Me võiksim ju ka rääkida ainult selle riigi keelt, kus me elame,

Karl Paemurd, 14-aastane, Luxembourg'i I Euroopa Kool

Tulemas on tähtis päev – Eesti sajajuuvel. Mina kingiksin Eestile ning meie rahvale tervist. Uuringud on näidanud, et Eesti rahva tervis pole nii hea, kui võiks olla. Et tervist parandada, tuleb olla aktiivne, toituda tervislikult ning olla rõõmus. Tervist on Eestile vaja, et eestlased oleksid ka edaspidi tugevad. Kui tervist on, saame tähistada ka Eesti kahe-, kolme-, neljasajandat sünnipäeva.

Helena Õpik, 13-aastane, Luxembourg'i I Euroopa Kool

Kingituse on alati raske teha. Sellepärast pidin ma kaua ja põhjalikult mõtlema, mida ma Eestile kingiksin. Minu kingitus on lubadus. Kuigi see eiundu eriti suurem asi, on see lubadus mulle tähtis. Ma luban, et ma ei unusta kunagi Eestit. Et ma tulen alati koju tagasi ja millalgi võibolla isegi kolin tagasi. Eesti jääb mulle igavesti tähtsaks, sest ta on ikkagi mu isamaa. Minu kodumaa on ilus maa ja ma olen selle üle uhke. Minu jaoks on tähtis, et Eesti elaks edasi kuni aegade lõpuni. Ma luban, et ma ei unusta Sind kunagi! Palju õnne sünnipäevaks, Eesti!

Siim Rausi, 14-aastane, Luxembourg'i I Euroopa Kool

Meie armastatud isamaa saab juba saja-aastaseks. Aga mida talle sünnipäevaks kingida, mida sellises väärkas eas härra võiks tahta? Mina kingiksin Eestile peotäie puhast, valget lund, mis katab talvel iga tema paiga, milles tema lapsed võivad tundide kaupa lõbutseda ning mis tema metsad talviseks imedemaaks muudab. Kingiksin ka labidatäie kodumaa mulda, millel on trampinud võõrad väed, kuid mida meie maa rahvas ei ole kunagi unustanud, ning mille eest nii mõnedki on oma elu andnud.

Anna Lensment, 14-aastane, Luxembourg'i I Euroopa Kool

Vaprad inimesed on siin maal alati selle eest seisnud, et ka nende järeltulijad saaksid selle mulla niisket lõhna kevadel tunda ning imetleda, kuidas maikellukesed sellest ükshaaval oma peakesed välja pistavad. Kingiksin veel tükikese Eestimaa metsa, mis on Eesti rahvale alati püha olnud. Seal on eesti inimesed elanud, peidus olnud, jahtinud ja lihtsalt pehme samblaibaile istunud, selja mõne vana tamme tüvele toetanud ning elu üle mõtisklenud. Ja see elu ei ole alati lihtne olnud, kuid läbi vere, higi ja pisarate on meie maa rahvas alati meile omasel tagasihoidlikul, kuid vajadusel julgel moel tähtede poole rühkinud.

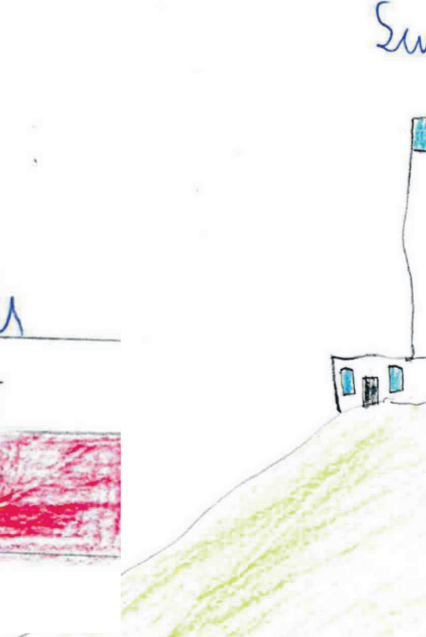
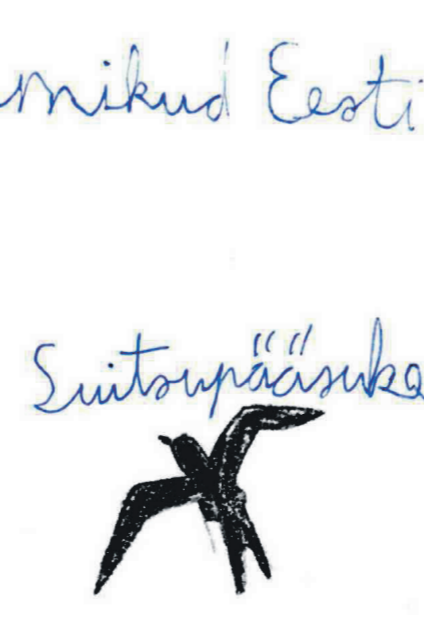
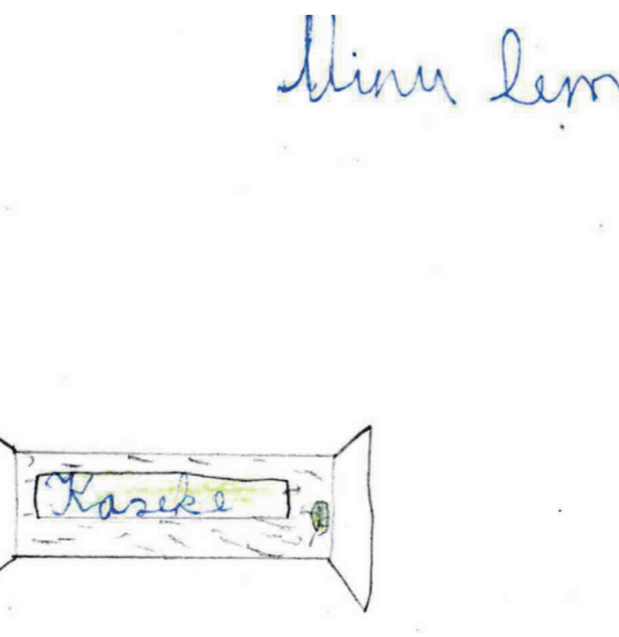
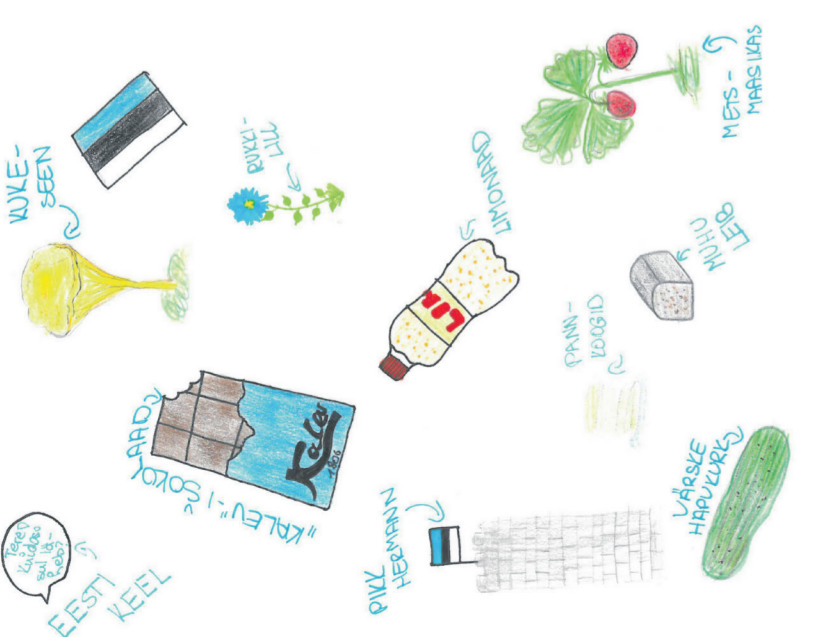
Viimaks kingiksin isamaale veel sada aastat õnnelikku ja rahulikku iga, mille jooksul meie rahvas peaks meelema, mille saadused toodud ohvreid ning naudiks vabadust, mis nende vaprad teod on meile toonud. Palju õnne sünnipäevaks, Eesti!

Albert Koppelmaa, 16-aastane, Luxembourg'i I Euroopa Kool

Nagu ütles kord Raja Teele: „Mina pakun iseennast“. Ma soovin, et rohkem inimesi tunneksid ja külastaksid Eestit, seega kingingi ma nii-öelda „enese“ Eestile. Ma luban, et ma õpin ja uurin Eesti kohta, selleks et ma saaksin meie riiki ja maad paremini välismaalastele tutvustada. Ma proovin ennast arendada selleks, et Eestit igal pool maailmas väarikalt esindada ja eriti luban ma alati eestlaseks jääda, kuna mis oleks Eesti ilma ta inimesteta.

Hanna Maria Havam, 16-aastane, Luxembourg'i I Euroopa Kool

See seab mind veel rohkem teiste eesti inimestega.

100 sõna Eestile

Algus lk 1

Kallis Eestimaa!

Palju õnne! Su sünnipäev on 24. veebruaril. Ma tean, Sa saad 100aastaseks.

Mina olen kaugel, aga tahan jääda Sinuga.

Ma elan Luksemburgis, aga ma räägin eesti keelt.

Suvel sõidan Eestisse. Seal on minu vanaema ja vanaisa. Aga minu vanaisad on surnud. Aga mitte minu kaks vanaema.

Karoliina (8 a)

Armas Eesti!

Sa oled üks minu kodumaadest. Ma olen Sinu juures väga harva, sest ma elan Luksemburgis.

Sa oled jube ilus. Minu isamaa oled just Sina, Eesti!

Mulle meeldib Su talv, selle pärast et Sul on jube palju lund.

Minu emakeel on see ilus keel – eesti keel.

Kui ma olen Eestis, siis ma olen Sinu ilusas pealinnas, mille nimi on Tallinn.

Sul on nii ilusad lipu värvid. Eesti lipu värvid on sinine nagu taevas, must nagu maa ja valge nagu hingepuhutus.

Kui ma sõidan Sinu juurde, siis ma alati, alati tunnen rõõmu.

Palju õnne, armas Eesti! Varsti tulen jälle Eestisse!

Emma (10 a)

Armas Eesti!

Sa oled kallis. Sa maksad ∞ raha. Sa oled terve maailm mulle ja sa oled nii roheline! Sul on nii palju loodus!

Sa oled roheline kuningas!

Sa oled minu jaoks kõige parem. Ma ei näe sind üldse palju kahjuks.

Robert Allan (10 a)

Minu armas Eesti!

Ma olen Sinust kaugel, aga sa oled alati minu juures.

Minu vanaema ja vanaisa elavad seal. Ma olen õnnelik, et Sa saad 24. veebruaril 100aastaseks! Aga mina

saan 4. veebruaril 8aastaseks.

Eesti on väike, aga ta on tore. Mõned inimesed on Eestis toredad, aga mõned on kurjad.

Eesti president on Kersti Kaljulaid, enne oli Toomas Hendrik Ilves.

Ma armastan Sind, Eesti, aga ma elan Luksemburgis. Ma sooviksin väga Eestis elada.

Ma käin eesti koolis, aga Luksemburgis. Ja ma käin Euroopa koolis, aga ma armastan Sind väga.

Marta (8 a)

Eesti

Eesti suvi on ilus.

Käisin Viljandi Folgil. Käisin laulupeol ja laulsin.

Mulle meeldib väga Eestis käia. Mulle meeldib väga Eesti lumi ja suusatada.

Lipu värvid on väga ilusad.

Mulle meeldivad värskeid peenralt võetud porgandid.

Mulle meeldib Curly Strings.

Julie (9 a)

Eesti

Eesti suvi on ilus.

Ma käisin laulupeol ja tantsupeol. Ma käisin Viljandi Folgil.

Mul oli sünnipäev 29. juulil.

Mulle maitses kohuke ja sült. Ma sain Curly Strings kaest autogrammi.

Mulle meeldivad eesti laulud.

Katarina (9 a)

Eestimaa on minu isamaa.

Mulle meeldib Eestis väga!

Mulle meeldib Eestis oma koeraga kodu juures põllul ringi joosta.

Mulle meeldivad Eesti majad ja mulle meeldib ka Su loodus.

Lipu värvid on minu arust väga ilusad.

Minu arust on Su üks kõige ilusam järv Peipsi järv, kuid kahjuks on pool sellest Venemaa oma. Eesti on minu arust väga ilus maa.

Su rahvuslind on väga ilus lind ja Su rahvuslill on väga kaunis. Mulle meeldib Su vapp väga.

Su keel on väga ilus.

Mulle meeldib väga Su lauluvõistlus.

lus nimega Eesti laul.

Ma olen väga õnnelik, et oled juba 100aastane.

Lisette (9 a)

Tere, Eesti!

Tere, tere, tere, Eesti! Kahju, et ma seal nii harva olen.

Seal saan lund näkku. Sa oled miljonär – metsade osas.

Põrgulised, Stalin ja Hitler, et su ära võtsid endale.

Eestlastel oskavad hästi käsitööd teha.

Ma olen eestlane, aga elan Luksemburgis.

Joosep (9 a)

Armas Eesti!

Mulle meeldib koolivaheajal Sinu juures käia. Mulle meeldib eesti keel.

Tahaksin iga päev Eestis ja vanaema juures käia.

Kahjuks elan Luksemburgis ja ei saa iga päev Sinu juurde tulla.

Mulle meeldib Eestis laagris käia. Eesti keel on ilus keel.

On tore Sinu juurde tulla ja lume-memme teha, kui lumi on maas. On tore Sinu juurde tulla ja pannkooke süüa.

On tore Sinu juurde tulla ja merepäevadel käia.

Sinu lipu värvid on väga ilusad – sini-must-valge.

Mulle meeldis ka laulupeol käia.

On tore sinu juures olla ja magada. Kui koolivaheag lõpeb, siis tahaks veel natuke aega Sinu juures olla.

Väga tore on ka uusaastaõhtut veeta.

Sooovin Sulle head sünnipäeva!

Paula (9 a)

Minu armas Eesti!

Ma väga igatsen Sind. Mulle meeldib väga Sinu sini-must-valge lipp.

Aga kahjuks ma elan Luksemburgis.

Kui ma suureks saan, kindlasti kolan Eestisse.

Ma unustasin öelda, et soovin Sulle palju õnne suure juubeli puhul!

Ma arvan, et Sa oled väga rõõmus. Sa saad 100aastaseks!

Mulle meeldivad Sillamäe ja Narva, sest seal on meri ja seal elavad minu vanaemad.

Ma armastan eesti keelt. Isegi kui ma ei räägi kodus eesti keelt.

Mulle meeldid sa väga, sest Sul on väga palju ilusaid kohti.

Mulle ka meeldivad Sinu rahvus-sümbolid. Nad on väga ilusad.

Sa oled väga, väga ilus.

Arina (9 a)

Mu kallis isamaa!

Kallis Eesti! Kuigi Sa oled väike, on Sul väga ilus loodus ja palju metsi.

Mulle väga meeldib sini-must-valge lipp ja eesti keelt rääkida.

Eesti, Sa meeldid mulle väga! Ma ei tea, mida ma Sinuta teeksin.

Mu isamaa, mulle meeldivad väga Sinu rahvatantsud ja rahvalaulud.

Õnnitlen 100. juubeli puhul!

Olen õnnelik, et saan tähistada 100. juubelit.

Sul on palju ilusaid järvi, jõgesid, ojasi ja nii edasi.

Olen uhke, et oled minu emakeele riik.

Tunnen Sinust puudust, aga ma tulen varsti tagasi.

Sooovin Sulle ilusat aega, head uut aastat ja häid pühi ja juubelit!

Head aega ja jätku õnne!

Laura (9 a)

Mu armas Eesti!

Ma olen praegu väga kaugel Eestist. Ma olen praegu Luksemburgis. Eestis on mul vanaema ja vanaisa ning mu neli sugulast. Eesti, sa oled minus tuhandete kilomeetrite kaugusel!

Ma olen väga uhke Su üle, sellepärast et sa saad 24. veebruaril 100aastaseks.

Mu ema on eestlane ja mu isa on hispaanlane ning mu õde kasvas üles Luksemburgis, aga sündis Eestis ja mina sündisin Luksemburgis. Ma räägin eesti keelt ja hispaania keelt.

Ma käin Eestis suvel ja talvel, Hispaaniasse ma lähen ainult suvel pärast Eestis käimist.

Mulle meeldivad eestikeelsed raamatud ja hispaaniakeelsed raamatud ja ka prantsuskeelsed raamatud.

Mu parim sõber on Marcos, kes on Barbadoselt.

Eestis on vahest päike ja vahest vihm.

Mu lemmik film Eestis on „Lotte“. Mu lemmik raamat on „Sipsik“.

Mu õpetaja on Heili ja ta on väga tore, ta on minu sõbra ema.

Heili on väga noor.

Mul on praegu 61 sõpra.

Mulle meeldib väga Eesti ja Hispaania, ma loodan, et ma varsti saan Eestisse.

Mark Alex (8 a)

Tere, Eesti!

Ma käin suvel Eestis. Ma olen eestlane, aga ma elan Luksemburgis. Ma talvel käin samuti Eestis.

Mulle meeldivad eesti raamatud rohkem kui prantsuskeelsed, aga ikkagi mulle meeldivad prantsuskeelsed raamatud ka.

Ma olen väga uhke, et sa saad 100aastaseks. Ja mina olen 8aastane.

Sa oled väga armas mulle.

Sa oled tõesti ilus ja vana.

Jaan Eerik (8 a)

Ma olen käinud palju kordi Eestis. Eestis olen käinud palju kordi seikluspargis, uisutamises, kinos, Lõuna-keskuses, vanaema Marjati juures, kellel on kass, Tartus, Tartu kaubamajas, Taskus ja mänguasjade poes.

Minu lemmik laulja on Curly Strings, ma olen üks kord käinud Curly Strings kontserdil.

Ma olen käinud kaksikümne korda Tallinnas. Ma käisin kaks korda meres, mitu korda järves ja üks kord paadi peal. Ma olen kaks või üks korda käinud matkamas. Esimene kord, kui ma käisin matkamas, oli muda ja mu botas jäi kinni.

Ma käisin ka Eesti Rahva Muuseumis.

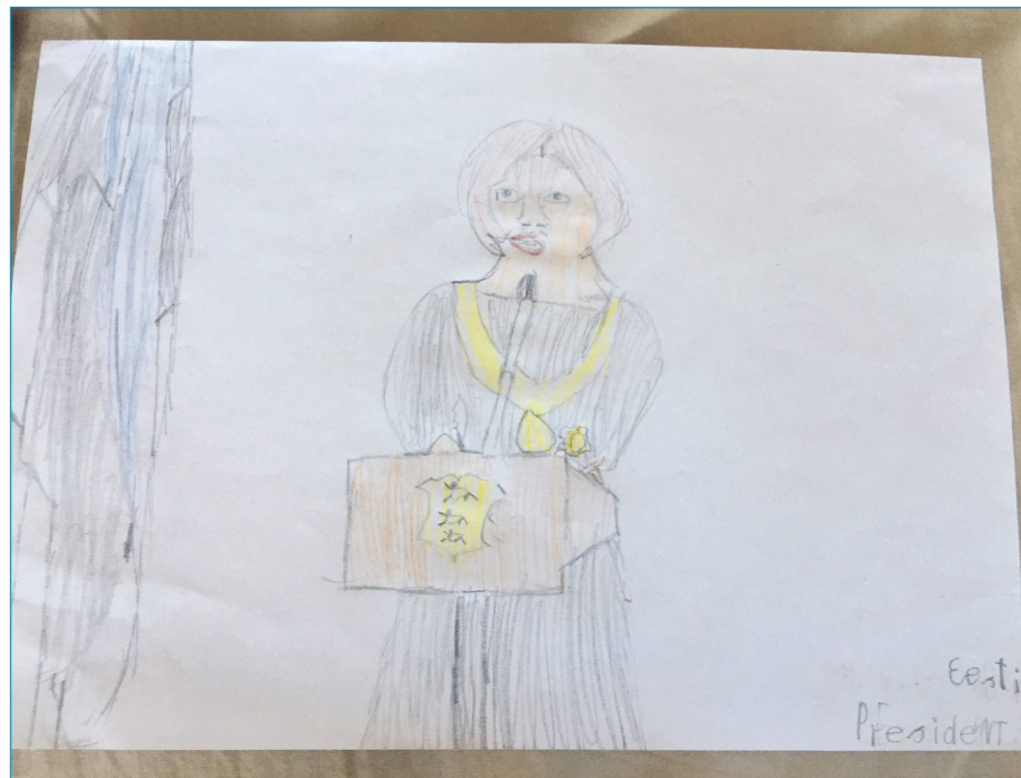
Mae (9 a)

Jaan Eerik Rohlla (8) – "Laulupeolised".

Elen Johanna Rohlla (10) – "Eesti põid".

Dario Defense (7) – "Eesti president".

Mis on muutunud 20 aastaga?

Mõnikord avaldab väljavõtte president Lennart Meri kõnest Eesti Vabariigi 80. aastapäeval 24. veebruaril 1998. aastal.

Me pühitseme Eesti Vabariigi sõltumatu kaheksakümne aastapäeva. See on hoopis põhimõttelisem tõsiasi kui pealispilgul näib. Meil on olnud ja on üks riik, mitte kaks või kolm. Olgu see täies karmuses öeldud nendele postssovjetlikele taskufilosoofidele, kes vaikselt ja usinalt närvivad meie juuri. Ei lähe läbi, härrased seltsimehed! Üks ja üksainus riik, üks ja ainus Eesti! Selle kaudu oleme iseennast määranud ja sellisena näevad ja mõistavad meid kõik teised riigid. Ühegi erandita. Jätke sosistamine, nagu ohustaks meid mõnede vene poliitikute poolt käibele lastud väljendus "lähivälis-maa". Kui Eestit midagi ohustab, siis on see rämpaste käte oht, rahva usalduse kaotanud poliitikute oht, kääbuserakondade poliitiline lehmakauplemine, seespidine ja mitte väljast tulev oht. Vene Föderatsioon on ja jääb meie naabrike, kellega Eestil on kujunenud Euroopa riigile omased normaalsed suhted. "Lähivälis-maa doktriin" on osutunud kasutamiskõlb-matuks ja kõrvale heidetud. /---/

Lubage mul tsiteerida meie sõjaeelse särava ideoloogi, noore Ilmar Tõnissoni sõnu aastast 1932. Tsiteeritakse: "See läinud aastakümme oli töörohke, aga ideelane. Aga kuna kandvatest mõtetest oli puudu, ei rahuldanud ka töö. Sest üksiküles-annete, kuigi pingutatud, korraldamine ilma tervikvaateta ei võinud õnnestuda. Sellest tervikvaatetest aga oli meil puudus. Ei osatud ilma-vaateliselt orienteeruda rahvusriiki asetatuna. Sest kuigi meie rahvuslus oli teinud läbi tõsise arengu ja kül-lal-daselt üksikuis süvenenud, oli ta siiski ehitatud opositsioonimeele-olule riigi vastu." See oleks võinud olla ka eile kirjutatud. /---/

Võib olla opositsioon is valit-susega, aga mitte riigiga, mitte riigi ideega. Soomes või Taanis näiteks opositsioonimeeleolu riigi vastu ei ole, riigi kui süsteemi üle tuntakse ainult uhkust. Praegu on opositsiooni riigi vastu rohkemgi kui kaheksim-nendatel aastatel, sest meis kõneleb tänaseni kaasa mõru mälestus nõu-kogude totalitaarsest riigist: see hiirte ja kasside ühiskond pakkus stabiilselt arstiabi, leiba ja ajaleh-te koos troi-kade, koonduslaagrite, küüditamiste ja venestamisega. See kogemus, us-kumatu küll, vormib ohtlikul määral meie suhtumist riiki, nüüd juba Eesti riiki, mis reedab meie ebak-indlust mille suhtes? Demokraatlike mehhanismide suhtes. See iseloomustab tänase Ee-sti poliitilist kultuuri, poliitiku, aga mitte rahvast. Rahvas ei ole ennast riigist ära pööranud. Rahvas on en-nast poliitikutest ära pööranud, kuna poliitikutud on ennast riigist ära pöö-ranud. Riik toimib siis, kui ühis-konna liituvad huvid on lahkevate huvide-ga võrreldes ülekaalus, ehk – Ilmar Tõnissoni sõnadega Vabariigi nelja-teistkümmendal aastapäeval – kui Eesti poliitilistes erakondades pääseb võimule "enesesalgamine üldsuse huvides". Enesesalgamist me prae-gu ei näe. Vastupidi, ajakirjanduses sagenenud skandaalid on muutnud eestlasi kütüniliseks meie poliitikute vastu. Vahel on hingeliselt raske vastu panna poliitilisele porile, mis lehtedest vastu vaatab. Igapäevastest tavalisest elust lehed eirjutata, sest see ei tõsta lehe läbimüüki. /---/

Neli kuud euroametnikuna oli piisav arusaamiseks, mida Tiina Laan-Dondelinger elus kindlasti teha ei taha

Kuidas kunstnik Tiina jõudis Luksemburgis elu suurima vabaduseni

Tiina Laan-Dondelingeril kulub ühe maali tegemiseks keskmiselt üks kuni kaks nädalat, pluss terve elu. "Igas Maalis on kogu pagas, mida ma olen kogunud elu jooksul," rääkis ta intervjuus Mõnikord toimetusele. Kunstnik Tiina Laan-Dondelingerit tunnevad enamik Luksemburgi eestlasi ilmselt tema populaarsete kalendrite kaudu, aga päris mitmetel on kodus ka tema maale. Mõnikord noori ajakirjanikke Mirte Kurmi, Eva Maria Maiquez Seitami, Tomi Perillust, Katria Kivikut ja Hans Loiki võttis Tiina vastu oma erilises kodus Mondercanges. Erilises sellepärast, et tegemist on Alpi mägikülade stiilise puumajaga keset tavalist Luksemburgi küla.

Tiina kannab ka riideid oma lemmikvärviga.

Kui me suvel tegime intervjuud presidend Kersti Kaljulaidiga, siis pälvits Eestis palju tähelepanu tema vastus oma lapsepõlve kohta Nõukogude Eestis. Milline oli teie lapsepõlv?

Õnnetu see kindlasti ei olnud. Ma õppisin Tallinnas Kadriorus saksa keele süvaõppega koolis ja me õppisime Berliini endale nii selgeks, et ma teadsin kõiki tänavaid peast. Ma olin võimeline seal pimesi käima ja äärmiselt rõhuv oli tollaegne teadmine, et me kunagi sinna minna ei saa.

Kas teile õeldi juba väiksesena, et oskate väga hästi joonistada või tahtsite sa lihtsalt nii väga kunstnikuks saada, et see ei lüguks?

Ma vist ikka ise tahtsin nii väga, aga ilmselt see kukkus nii välja ka mingil määral. Meil kodus oli vennaga lihtsalt selline kasvatus, et me peame ülikooli minema ja kõik. Kuna ma olen eluaeg olnud selline introvert ja nikerdaja, tahtsin ma omaette tegutseda: joonistada, maalida ja katsetada, siis vanemad loomulikult muretsesid, et kas ma suudan sellel erialal (kunstnikuna) ära elada. Sellepärast oli ema väga rõõmus, kui ma läksin õpetajaks õppima, sest siis on ikka kindel leib laual.

Ma tahtsin minna ERKI-sse, kustüümi erialale ja proovisin ka, aga ei saanud sisse. See oli see aeg, kus (ERKI-sse) prooviti seitse-kaheksa aastat järjest, (sissesaamiseks) oleks vaja olnud suurt järjekindlust. Järgmiseks aastaks oli mul juba pere ning laps ja ma ei saanud enam riskida: ma pidin minema kuskile (edasi õppima), kus ma saaksin kindlalt sisse. Nii ma läksingi (Tallinna) pedagoogika-ülikooli ja sain sisse, kuigi ka seal oli konkurss ligi kümme inimest kohale. Sel ajal olid kunstiga seotud erialad väga populaarsed. See oli tollal isegi

Ma tahtsin minna ERKI-sse, kustüümi erialale ja proovisin ka, aga ei saanud sisse. See oli see aeg, kus (ERKI-sse) prooviti seitse-kaheksa aastat järjest, (sissesaamiseks) oleks vaja olnud suurt järjekindlust. Järgmiseks aastaks oli mul juba pere ning laps ja ma ei saanud enam riskida: ma pidin minema kuskile (edasi õppima), kus ma saaksin kindlalt sisse. Nii ma läksingi (Tallinna) pedagoogika-ülikooli ja sain sisse, kuigi ka seal oli konkurss ligi kümme inimest kohale. Sel ajal olid kunstiga seotud erialad väga populaarsed. See oli tollal isegi

“Mulle meeldib põnevus. Proovida, kas ma saan hakkama.”

Kuidas te Luksemburgi üldse elama sattusite?

Sain Claude'iga, oma tulevase abikaasaga, tuttavaks 2004. aastal Berliinis. Aasta lendasime pidevalt Luksemburgi ja Eesti vahet. Lõpuks saime aru, et kõik meie säästud olid lendamise peale läinud ja nii ma kolisin 2005. aasta aprillis siia.

Kohaliku keele õppisite kiiresti ära?

Kuna ma oskasin saksa ja prantsuse keelt, siis polnud probleemid luksemburgi keele õppimisega.

Milliga teie abikaasa Claude tegeleb?

Ta on “noor pensionär”. Siin on selline seadus, et kui sa oled 40 aastat töötanud, siis sa võid jääda juba pensionile. Aga ta töötab trükikojas, kujundas trükiseid. Praegu kujundab ta kõiki minu trükiseid, töötleb fotosid maaildest, hoolitseb kodulehe eest jne. (Tiina kodulehekülje leiab aadressilt <http://www.tiinantart.lu> – toim.)

naljakas, et eriala oli nii laia profiiliga, et me pidime õppima lisaks joonistamisele ka joonestamist ja tööõpetust jne.

Aga jah, mul tõesti ei tekkinud kunagi mingit küsimust, et ma tahaks midagi muud teha. Ma teadsin kindlalt, mida ma ei taha õppima minna – saksa keelt. Ja vaadake, milline elu olen eluaeg olnud selline introvert ja nikerdaja, tahtsin ma omaette tegutseda: joonistada, maalida ja katsetada, siis vanemad loomulikult muretsesid, et kas ma suudan sellel erialal (kunstnikuna) ära elada. Sellepärast oli ema väga rõõmus, kui ma läksin õpetajaks õppima, sest siis on ikka kindel leib laual.

“Teie maalid on saatanlikud, laske end Jeesus Kristusel ravida!”

Kellena teie Eestis töötasite?

Ma olen oma hariduselt kunstiõpetaja. Peale Pedagoogilise Instituudi lõpetamist läksin kunstiõpetajaks Tallinna Ühiskõulisesse, kus töötasin seitse aastat.

Mida te tegite peale koolist ära tulekut ja enne kui te Luksemburgi kolisite?

Ühiskõulises õpetamise ma lõpetasin 1997. aastal. Siis oli just loodud Tallinna rahvusraamatukogu Šveitsi lugemissaal. Ma läksin selle saali juhatajaks. Saksa keelt ma ju oskasin ja mõtlesin: proovin midagi muud. See oli omamoodi maailm. Saksa keeleruumis on kirjanikel selline komme, mida Eestis ei ole, et peetakse Lesung'eid. See tähendab, et keegi loeb oma teosest osa ette, hiljem toimub arutelu. Käisid põnevad kirjutanikud, mul on väga palju sõpru jäänud sellest ajast. Siis suvel palus üks turismibüroo, et kas ma oleksin nõus gidiks hakkama ja ma mõtlesin, et proovin selle ka ära. Läksingi giidina Šveitsi.

Ma ei olnud paljudes kohtades Šveitsis käinud, aga kuna mul oli Šveitsi lugemissaalis kõik kirjandus olemas, siis tegin endale jälle tavanavad ja objektid niimoodi selgeks. Panin ise programmi kokku ja tegin siis esi-

See maal on inspireeritud Tiina teisest kirest – reisimisest.

mesele grupile nägu, nagu ma teaks kõike. Ja täitsa ime, see toimis! Ma olin ära õppinud, et see objekt paikneb siin ja too muuseum on jälle seal. Häta jäin ma veidi Luganos ja Lucarnos, kus tänavatel polnud inimesid. Siis ei olnud veel ka Google Mapsi, et vaatan seal. Panin kõik oma oskused käiku: et see objekt asub enam-vähem seal, see on seal, see tuleb selle järel jne. Ja see ka klappis!!! Niimoodi said need turismireisid tehtud.

Kui kaua te giidina sinna reise tegite?

Ma tegin reise Šveitsi paar aastat suviti muu töö kõrvalt. Võin vist öelda küll, et ma tunnen Šveitsis nüüd peaaegu iga nurka. Aga alguses oli ikka väga keeruline! Eks see uudishimu oli ikka nii suur, see enese proovilepaneku soov, et... Seepärast ei kartnud ma ka siia tulla, ning abiks oli seegi, et tundsin veidi seda maad, sest esimest korda sattusin Luksemburgi juba 1991. aastal.

Aga ma töötasin veel ka väikeses reklaamiagentuuris Art Industria, see oli põnev aeg. Me tegime huvitavaid asju. See oli aeg, millal EMT vahetas oma nime Elioniks ja me tegime Stockmanni parklas Elioni esitlusteoo, kus terve 5. korrus sai muudetud pargiks. Puud, purskkaev, aiandusfirmad töid meil kohale ligi sada puud. Ehtsa muru panime maha. Hotell „Olümpias“ kujundasime näiteks vana-aastaõhtuid ja olen kõõlunud ka 10-meetrise redelil, pannes ise kaunistid üles. Me võtsime abiliisi tööle, aga üliõpilased tihti ei julgenud ronida kõrgetele redelitele, nii et tulemusena need kaks disainerit, kes me olime, kõõlusime ise redelile otsas

ka. See oli töö, kust ma tuln ära päris raske südamega, kuna see oli vaheldusrikas ja huvitav.

Kas te olete kogu aeg maalitud, kas siis kui olite koolis õpetaja? Kuidas te jõudsite?

Pärast ülikoolikooli lõppu ei maalinud ma ligi 15 aastat, kuigi õppejõud Peeter Ulas (Nõukogude ajal üks kuulsamaid graafikuid Eestis – toim.), kes oli ka minu diplomitöö juhendaja, mulle väga südamele pani, et jätkaksin maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis, kui ma siia tuln, tekkis uuesti tahe ja soov maalida. Abiks oli ka Claude'i toetus ja piiritu usk minusse. Mu esimene näitusel osalemine oli 2007. aastal Lellingi kunstifestivalil, kus pidin koos teiste kunstnikega tegema ühe maali sinna maalimisega. Alles siis

Algus lk 6-7

Kuidas kunstnik Tiina jõudis Luksemburgis elu suurima vabaduseni

Mõnikord toimetustäies koosseis Tiina hubases kodus.

Foto: Tomi Perillus

Teostus on ka väga erinev: mõni maal sünnib hästi kergelt, aga teisega muudkui pused ja pused. Mõned olen ka üle maalinud. Huvitav on ka see, et need ülemaalitud pildid, neid ma olen ka maha müünud. Ja ma tean ka, miks. Maali üle maalides olen vaba. Mul ei ole midagi kaotada, see on nii metsa läinud minu jaoks. Ja kuna olen vaba, tuleb see maal välja mõnusalt, ilma igasuguse piiranguta. Aga kui mul on mingi piirang, või tellimustöö, siis ma olen hädas. Ma ei tea, mida tellija sealt ootab. See pole nagu enam päris minu otsustada. Nii et jah, hästi erinev on see, mõni maal sünnib lausa paari päeva jooksul.

Kuidas te maalile hinna määrate? Kas selle järgi, kui palju teil selle tegemiseks aega läks või kui rahul te maaliga olete?

Hea küsimus. Muidugi on põhiline see, kui rahul ma olen. Aeg on minu probleem, see ei mängi rolli. Teisest küljest on hinnad nagu ise paika loksunud. Esiteks sellega, et sa näed, mida teised teevad ja milline hinnatase üldse on. Maalide suurus on ka mingi hinnataseorientaar.

Kas teil on mõni maal, mida te ei raatsi maha müüa, mis on teile nii oluline?

Mul on küll üks maal, mida ma ei ole müünud, mida ma pean üheks oma õnnestunud tööks. Selle nimi on "Vieil Or" (Vana kuld). Selles pildis on salvestatud vana kuld, kõik, mis on kaduv: siin on üks Berliini maja, mida enam ei ole, mis on maha tõmmatud, siis paremal on Veneetsia hukkumas, siis vana New Yorgi džässmuusik, ka selline oma loominguga lõpus. See on töö, mida mina hindan iseendal väga õnnestunuks. Kui mul tuleb ka väga kitsas aeg, siis ma loodetavasti ei müü seda. Ma olen sellest müünud vaid prinditud variante.

Kes on teie lemmikunstnik?

See on ajas muutunud. Mulle vahepeal meeldisid väga impressionistid. Mul on üks töö ka võib-olla impressionistide mõjuga, mitte küll teadlikult tehtud, aga mulle on oeldud, et see on nagu impressionistlik maal. Mingi aeg mulle väga meeldis popkunst ja kõik, mis sealt tuli. Andy Warhol, Roy Lichtenstein – see mulle ikka väga imponeeris.

Kas olete ka proovinud popkunsti teha?

Ei ole, sest eesmärk on oma stiil välja töötada, mis on see kõige raskem. Ma ei ole kunagi ka kopeerinud kedagi. Ma ei poolda seda ka õppimise viisina, et proovida kopeerida kedagi. Ma katsuks ikka teha oma stiilis ja laadis. Täna kunstis öeldakse, et ei ole üldse tähtis osata maalida või joonistada. Et kunst on hoopis midagi muud, et see on oma sõnumi edasiandmine, nii et see kõnetaks. Veel on kunstimaailma tulnud projektipõhisus. Need väärtused on (kunstis) täiesti teistsugused nüüd. Aga mina ikkagi leian, et see klassikaline joonistusoskus peab taga olema ja siis selle baasil võib hakata edasi arendama oma suunda.

Milline on teie lemmikvärv?

Aga mis te ise arvate, kui te vaatate mu töid?

Sinine, ultramariin? Ja punane?

Jah, ka sinine ja punane. Aga ühe värviga on mul küll väike probleem. Kas te tabate ära ühe värvi, mida mul peaaegu üldse ei ole? Siin mu kodus on (üleval) küll väike valik, see on osa mu viimase aja töödest. Teil on vist raske otsustada nii... Tegelikult see on roheline. Vahel siin oma kursustel ma ka ütlen (õpilastele), et see on selline kuuse-roheline. Nad teavad juba, et see ei ole hästi mõeldud, et see on selline väike kriitika.

Mis probleem teil selle rohelisega on siis?

Ei teagi. Loodus väga meeldib, aga maalides ma lähen rohelisest mööda, kui on kuidagi võimalik. Pigem ma maalin meelsamini selliseid raagus puid. Ja mulle ei meeldi ka südasuvi, kus seda rohelist on nii palju. Mulle meeldivad pooltoonid, nagu siis, kui algab kevad ja sügis, aga südasuvi on selline igav kuuseroheline, see ei ole nagu minu teema.

Millised on teie lemmikteemad?

Ma olen teinud palju meremaale. Igasuguse mere järele on füüsiliselt nii suur. Olen Tallinna inimene, mere ääres kasvanud, ja meil on suvekodu (Eestis) mere ääres. Kui ma merd isegi kusagil ei näe, siis ma õhust tunnen ära, et meri on kusagil lähedal. Kui see merevajadus läheb liiga tugevaks, siis ma maalin merd. No ja meremaalid müüvad ka kõige paremini, need on mul peaaegu kõik ära müüdnud.

Kus teie suvila on Eestis?

Keila-Joal. Ma olen eluaeg seal käinud, ratta-ga on mere äärde kilomeeter. Sel suvelgi olime kolm ja pool kuud seal. Ma tundsin, et see tagasitulek Luksemburgi oli nii raske. Kui sa hommikul võtad ratta ja lähed mere äärde: see on minu jaoks nii tähtis.

Mere lõhn ja mere lähedus, need on mulle eksistentsiaalselt vajalikud. Kui mulle on miski raske siin sisemaal elades, siis see on just mere puudumine.

Mis teie siin Luksemburgis siis meeldib, kui vastupidi küsida?

Mulle meeldib, et inimesed on hästi kasvatanud, sõbralikud, viisakad. Vähemalt väliselt. Me sel aastal märkasime Eestis sellist arrogantust ja ülbust, hoolimatust, kõrvalelukkamist – see jäi kahjuseks kuidagi silma.

Siin ma hindan väga seda, et elan külas, kõik teretavad. See on hästi sümpaatne. Ja vahel tuleb vastu selline kamp noori, kes rääskavad ja tõuklevad ning sa mõtled, et mis nüüd juhtub, kui sa jõud vastakuti ning siis tuleb: „Bonjour, Madam!“ või „Moien!“. Nii-võrd viisakalt ja kenasti, et sa jälle leebud, et näe, kui kenad lapsed. Kuigi see võib olla ainult selline pinnapealne viisikus, aga sa ei ootagi ju võõralt inimeselt midagi muud. Mis teile meeldib siin Luksemburgis, ma küsin vastu?

(Lapsed vastavad läbisegi) Siin on puhas. Mitte miski ei meeldi, tahaks Eestisse tagasi.

Kui kaua te siin olete olnud?

Terve elu.

Terve elu ja tahate ikka Eestisse tagasi!

Mulle meeldib see rahvusvaheline keskkond.

Jaa, see on sul väga õige tähelepanek. Kuigi siin sees elades sa märkad, et see suur tolerant püüdis nii suur ei olegi, et see on tihti rohkem sellepärast, et nii on korrektnem mõelda ja käituda. Naabrid on mind omaks võtnud kui omasugust, aga ikkagi oli see minu jaoks tõeline šokk kui öeldi, et Berliin müür oleks pidanud edasi seisma. Seda ütles inimene, keda ma tunnen hästi ja kes on muidu väga sümpaatne.

Kas te maalite iga päev?

Jah, käsi peab olema soe. Ma iga päev üritan midagi teha, aga iga päev ei jõua. Näiteks, kui ma olen Eestis, ma ei tee maale, vaid väikseid visandeid, mida saan siin hiljem maalides kasutada. Varustus on liiga kallid, et seda kahes kohas topelt soetada. Mõnikord on tunne, et ei oskagi üldse maalida pärast suvist pausi.

Mis valguses te maalite?

Ma üritan päevavalguses maalida. November ja detsember on rasked. Kuigi mul on päevavalguslambid, peab viimane viimistlus olema perfektnem, ideaalsetes valgustingimustes. Ei tohi isegi pool tooni mööda olla.

Mida te siis teete, kui te ei maali?

Minu vaba aega sisustavad nüüd aiad. Minu ema oli agronoom, meil oli (kodus) see aiandusteema ning see absoluutselt mind ei huvitanud. Ma ütlesin emale, kui tema aed (Keila-Joa suvilas) jäi mulle hooldada, et asfaltterime siin kõik ära, mingit aiandust ei jää meile siia. Ema rääkis sellest kõikidele naabritele. Praegu on väga naljakas, sest naabrid on samad ja mida nad näevad? Kuidas mina olen seal möllama hakanud. Ma arvan, et see on sellest, et ma olen vanemaks saanud. Nüüd naudin ma seda nii väga, et isegi poeg on täiesti pahane mu peale ja räägib: sa oled täiesti hulluks läinud, oled kopsama teinud. Sel suvel läks isegi kuni selleni, et ma luiskasin oma sõpradele, et ma ei saa tulla nendega kohtuma. Ise toimetasin aias. Ja reisimine muidugi. Kui vähegi võimalik, siis me reisime.

Mis on teie arust elu mõte?

Võib-olla minu jaoks on see protsess, proovida elada huvitavalt ja mõnusalt. Ja sisukalt. Elu kui protsess. Mina hindan iga hetke, ma olen selline, kes elab hetkes. Ma ei ole tagasivaataja, ei ole ka väga ettemuretseja. Seda ma võib-olla peangi oma elu motoks: igast hetkest proovida võtta välja see parim võimalik, mis seal on. Ja põnevam. Mulle meeldib põnevus. Proovida, kas ma saan hakkama. Ma ei tea, kas see sobib nüüd ilusaks elu mõtte motoks, aga mina ei näe kuskil kaugel mingit tohutut helendavat eesmärki, mille poole püüelda. Minu arust on oluline ikka see protsess ja selle nautimine kogu elu jooksul.

Algus lk 2-3

Victoria Pedjasaar, 17-aastane, Brüsseli IV Euroopa Kool

On täis saamas sada aastat sellest, kui Eesti saavutas iseseisvuse. Mul on olnud privileeg elada ja üles kasvada vabas riigis. Eesti riik on minule elu jooksul palju kinkinud, kuid nüüd on aeg juubilarile midagi tagasi anda.

Mida kinkida Eestile sünnipäeva puhul? Arvan, et kingitus ei pea olema tingimata materiaalne. Pigem võiks see olla miski, mida kõik saaksid teha. Näiteks võiksid Eesti inimesed rohkem üles näidata armastust ja sallivust üksteise vastu, et luua solidaarsem ja kokkuhoidvam ühiskond. Eesti 100 oleks hea võimalus selle jaoks, et võtta aeg korra maha ja mõelda, mida kõike on Eesti meile oma elu jooksul pakkunud. Erinevatel generatsioonidel on Eestiga seoses omamoodi mälestused ja mõtted. Just need mõtted võiks meid muuta tänulikuks selle eest, mis meil juba on, aga ka tekitada uusi ideid, mida Eestile vastu anda.

Välismaal elavaid eestlasi on palju ja ka mina olen üks nendest. Paljud meist on elanud välismaal aastakümneid, mõned ainult mõned kuud. Mina olen elanud Brüsselis natuke üle aasta, kuid see aeg on mind muutnud palju patriotlikumaks. Koduigatsus on suur ja tundeid Eestiga seoses on palju. Sellepärast arvan, et oleks vahva, kui kõik välismaal elavad eestlased kirjutaksid üles oma meeldejäädud mälestusi seoses Eestiga. See võiks olla vabas vormis ja näiteks saajast parimast loost võiks kokku panna pisikesest raamatust, mis jääks kõigile mälestuseks.

Eestis on imeilus loodus. Tihti, kui tahan rahulikult oma mõtteid mõelda, siis lähen mõnda Eesti metsa või rappa. Loodusest saab energiat koguda, et kiirel elutempos vaim ära ei väsiks. Vahel olen ka metsa raamatu kaasa võtnud ja leidnud omale koha, kus lugeda saaks. Vahel lugedes olen mõelnud, et oleks tore, kui metsas või rabas oleks raamatukogu, kus saaks lugemas käia. Nüüd, Eesti sünnipäeva puhul võikski teatud ajaks luua kuhugi loodusesse lugemispesasi. Saadaval võiks olla 100 raamatut, mis on seotud Eesti kultuuri, ajaloo ja loodusega.

Miikael Mattus, 16-aastane, Brüsseli IV Euroopa Kool

Sel aastal täitub sada aastat Eesti iseseisvusest. See on tähtis sündmus nii meie riigi kui ka rahva jaoks. Mida võiks kinkida Eestile sünnipäevaks?

Kui ma mõtlen Eesti peale, siis ma näen silme ees oma kodu, see on koht, kus tunnen end mugavalt, turvaliselt ning vabalt. Minu kink Eestile ei ole materiaalne, vaid see on südamlilik soov: ma tahaksin Eestile ja eestlastele kinkida jõudu, jaksu, rõõmu ja laulutult. Läbi meie riigi ajaloo oleme rahva vastupidavust, lootust ja isegi laulu kasutanud relvana, et võidelda kodumaa vabaduse nimel. Eestil ja eestlastel on vabadust ja lootust ka edaspidi vaja.

Nils Kuhn, 17-aastane, Luxembourg'i I Euroopa Kool

Eesti on minu jaoks kodumaa, kuigi ma pole kunagi Eestis elanud. Igakord, kui ma jälle Eestisse lähen, olen ma väga õnnelik. Eestis on palju imeilusaid kohti, mida olen külastanud lapsepõlvest saadik ja mis mulle siamaani meeldivad.

Ma olen väga uhke selle üle, et olen eestlane, sellepärast et Eesti on minu arvates riik, mis on lähedate ideede poolt paljudest teistest mulle tuntud riikidest rohkem arenenud. Nii tore on sõpradele Eestit ja seal-seid kaasaegseid lahendusi tutvustada. Kuigi Eestit ei teata nii palju, on Eestis palju avastada.

Kuigi ma elan hetkel välismaal, tahan ma jääda eestlaseks. Tahan oma tuleviku Eestiga siduda ja Eestisse õppima asuda. Kui mul kunagi õnnestub Eestis töökoht leida, siis saaksin oma oskustega aidata Eestil veel paremaks muutuda. Palju õnne, Eesti!

Tristan Rääk, 18-aastane, Luxembourg'i I Euroopa Kool

Ma õnnitlen Eestimaad ja kingin sellel puhul Eestile lubaduse tulla alati tagasi. Luban õppida selgeks kõik tarkused, saada osa ka teiste maade kultuuridest, kuid jääda alati truuks oma rahvale. Luban tulla ja jääda, kui õpingud on lõppenud, ning jagada välismaalt saadud tarkusi ja kogemusi. Reisimine laias maailmas ja oma silmaringi avardamine on kõigile kasulik. Omal ajal läksid ka paljud eesti kirjanikud, kunstnikud ja teadlased õppima üle maailma. Kuid ei tohi unustada oma kallist kodumaad! Ei tohi unustada oma identiteeti ja oma rahvast! Mina luban tulla tagasi ja loodetavasti ka jääda, sest pole midagi paremat kui kodutunne.

Numbri panid kokku: Mirte Kurm, Eva Maria Maiquez Seitam, Tomi Perillus, Katria Kivik, Hans Loik, Ivar Soopan, Ingrid Järvi, Mairis Minka, Mari-Liis Kivioja ja Jaanus Piirsalu.
Kirjutage meile: monikord.toimetus@gmail.com